

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobkyně: **O. s., a.s., IČO X**
sídlem Č. 1403/2, X O.
zastoupená advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Olomoucký kraj**
sídlem Blanická 19, 772 71 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2022, č. j. 96741/2022-580000-4,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný 34 dodatečnými platebními výměry (všechny ze dne 27. 5. 2020) žalobkyni doměřil antidumpingové clo z nerezových bezešvých trubek s kruhovým příčným průřezem tažených za studena nebo válcovaných za studena (celní zařazení 7304 41) v celkové výši 44 569 301 Kč (dále jen „dodatečné platební výměry“). Proti dodatečným platebním výměrům podala žalobkyně odvolání, které Generální ředitelství cel (dále jen „GŘC“) rozhodnutím ze dne 23. 3. 2022, č. j. 4267-8/2022-900000-31 zamítlo a dodatečné platební výměry potvrdilo (dále jen „rozhodnutí GŘC“). Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu (věc je vedena u krajského soudu pod sp. zn. 60 Af 12/2022) a současně požádala o přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud usnesením ze dne 26. 4. 2022,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

č. j. 60 Af 12/2022-115, které nabylo právní moci dne 27. 4. 2022, odkladný účinek žalobě přiznal.

2. Žalobkyně žalovanému na antidumpingovém clu již v mezidobí (před vydáním usnesení o odkladném účinku žaloby) zaplatila 6 900 000 Kč, dle jejího názoru jí tak přiznáním odkladného účinku vznikl v uvedené výši přeplatek. Žádostí ze dne 12. 5. 2022 se domáhala převedení přeplatku ve výši 6 466 239 Kč na úhradu nedoplatku na antidumpingovém clu ve stejné výši, který jí vznikl z titulu dodatečných platebních výměrů vydaných Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj, všechny ze dne 7. 2. 2022. Žalovaný ve sdělení ze dne 16. 5. 2022, č. j. 64167/2022-580000-4 uvedl, že přiznaný odkladný účinek žaloby nepůsobí zpětně, a proto nelze žádosti vyhovět.
3. Dne 16. 6. 2022 podala žalobkyně žádost o vydání vratitelného přeplatku ve výši 6 900 000 Kč, přičemž žalovaný sdělením ze dne 29. 6. 2022, č. j. 82267/2022-580000-4 ani této žádosti nevyhověl. Následně žalobkyně podala dne 28. 7. 2022 proti tomuto úkonu žalovaného námítku, kterou žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.

II. Argumentace stran

4. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného pro jeho nezákonnost. Žalovaný postupoval v rozporu s § 154 odst. 2 a § 155 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Přiznáním odkladného účinku žalobě došlo k suspendování veškerých účinků dodatečných platebních výměrů, čímž žalovaný pozbyl právní titul pro užití již zaplacené částky 6 900 000 Kč v souladu s daňovým řádem, protože mu vznikla povinnost s touto částkou naložit jako s přeplatkem v souladu s § 154 odst. 2 daňového řádu. Žalobkyně v této souvislosti odkázala na rozsudky NSS ze dne 16. 8. 2022, č. j. 10 Afs 419/2020-50 a ze dne 25. 3. 2021, č. j. 7 Afs 354/2019-25. Důsledkem usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě podle žalobkyně je to, že ode dne jeho vydání je na žalobkyni nutno nahlížet tak, že z titulu rozhodnutí, jehož účinnost byla suspendována, nemá žádný nedoplatek na antidumpingovém clu. Usnesení o přiznání odkladného účinku má suspendační účinky nikoliv pouze k vykonatelnosti, ale také k právní moci a všem účinkům dotčeného rozhodnutí. Ode dne právní moci usnesení o odkladném účinku žalovaný pozbyl oprávnění držet částku 6 900 000 Kč, tj. žalobkyni vznikl v této výši přeplatek, který jí byl žalovaný povinen vrátit. Vůči žalovanému totiž nemá žádný splatný nedoplatek, neboť 1) účinky dodatečných platebních výměrů žalovaného byly odloženy, 2) antidumpingové clo ve výši 6 466 239 Kč doměřené Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj rozhodnutími ze dne 7. 2. 2022 bylo rozloženo na splátky rozhodnutím ze dne 26. 5. 2022 a 3) antidumpingové clo ve výši 6 614 989 Kč doměřené Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj rozhodnutími ze dne 7. 2. 2022 bylo uhrazeno solidárním dlužníkem žalobkyně, společností S. spol. s r.o. Nezákonné zadržování dotčené částky představuje výrazný zásah do cashflow žalobkyně a způsobuje jí majetkovou újmu, zejména v podobě nákladů na vedení sporu se společností S., která jako solidární dlužník uhradila za žalobkyni jiný dluh vůči správci daně, který požaduje po žalobkyni zaplatit. Žalobkyně tuto skutečnost tvrdila a prokazovala již v žádosti o vydání přeplatku, avšak žalovaný vznikající škodu nerefletoval.
5. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že rozsudky NSS odkazované žalobkyní jsou na souzenou věc nepřiléhavé, jelikož jsou skutkově odlišné. Žalobkyně není nucena přes přiznání odkladného účinku dluh uhradit, pouze jí nebyla část již uhrazeného dluhu vrácena jako přeplatek. Žádné povinnosti nejsou po dobu odkladného účinku vynucovány. Podle

závěrů uvedených v rozsudku NSS ze dne 29. 9. 2021, č. j. 8 Afs 348/2019-35 nejsou závěry o účincích ex tunc v případě přiznání odkladného účinku univerzálně platné, nelze je zevšeobecňovat a plošně aplikovat na jakoukoliv věc. Při posuzování nástupu účinků odkladného účinku žaloby je nutno zvažovat všechny aspekty dané věci a zkoumat, jaké důsledky přiznání odkladného účinku má pro jednotlivé subjekty řízení. Z odborné literatury přitom vyplývá, že přiznání odkladného účinku nemá obecné účinky ex tunc, nýbrž účinky pro futuro. Podle rozsudku NSS ze dne 18. 9. 2015, č. j. 5 Afs 29/2015-68 přiznání odkladného účinku žalobě pozastavuje ty účinky rozhodnutí správního orgánu, které z povahy věci pozastavit lze (pozn. krajského soudu: žalovaný uvedl nesprávné č. j. 5 Afs 26/2015-68).

6. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že jí citovaná judikatura se týká odkladného účinku žaloby podle § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kterážto právní úprava není variabilní podle toho, jaké je meritum správní žaloby. V této judikatuře byly přijaty obecné závěry, dle kterých odkladný účinek žaloby působí ex tunc, a to až ke dni vydání dodatečných platebních výměrů žalovaného. Rozsudek NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 7 Afs 354/2019-25 výslovně potvrzuje, že pokud po dobu trvání odkladného účinku daňový subjekt provede úhrady na daňový nedoplatek, představuje takováto úhrada přeplatek ve smyslu § 154 a § 155 daňového řádu, a to zejména v případě dobrovolné úhrady. Co se týče závěrů vyplývajících z odborné literatury, na které NSS v rozsudku ze dne 29. 9. 2021, č. j. 8 Afs 348/2019-35 odkazuje, tak je zde nesoulad se závěry uvedenými v novějším rozsudku NSS ze dne 16. 8. 2022, č. j. 10 Afs 419/2020-50.
7. U jednání dne 28. 5. 2024 účastníci setrvali na svých stanoviscích.

III. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Mezi stranami je nesporné, že žalobkyně žalovanému uhradila celkovou částku 6 900 000 Kč ještě před vydáním usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě. Částku 1 200 000 Kč uhradila žalovanému ještě před rozhodnutím o její žádosti, kterou se domáhala rozložení úhrady nedoplatku na splátky. Dne 2. 10. 2020 pak žalovaný rozhodnutím pod č. j. 51057-4/2020-580000-11 povolil žalobkyni rozložení úhrady zbývajících nedoplatku antidumpingového cla ve výši 43 369 301 Kč na splátky do 31. 5. 2022, tj. do dne splatnosti poslední splátky. Po dobu povolení posečkání žalobkyně žalovanému v souladu se stanoveným splátkovým kalendářem uhradila částku 5 700 000 Kč v termínech splatnosti jednotlivých splátek. Tato skutečnost zaplacení nyní projednávané částky ještě před přiznáním OÚŽ představuje zásadní okolnost pro posouzení věci, kterou však žalobkyně v rámci své argumentace nereflektuje.
10. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku *se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.*
11. Podle citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují veškeré možné účinky rozhodnutí, které přichází do úvahy, a to až do skončení řízení před soudem (resp. do zrušení odkladného účinku). To znamená, že odkladný účinek žaloby se vztahuje nejen na exekuční proveditelnost rozhodnutí, ale i na veškeré jeho další právní následky (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014 33, rozsudek Krajského soudu v Brně

ze dne 29. 6. 2021, č. j. 29 Af 57/2018-46). Podstatou přiznání odkladného účinku je tak „vytvořit právní (a v návaznosti na to též faktický) stav, který by existoval, pokud by napadené správní rozhodnutí žádné účinky nevyvolalo. V případě, že se právní účinky správního rozhodnutí doposud nijak neprojevily (adresát správního rozhodnutí dosud nezapočal s využíváním přiznaného práva nebo s plněním uložené povinnosti), má přiznání odkladného účinku žalobě ten následek, že po dobu trvání odkladného účinku není možné toto rozhodnutí realizovat. Pokud se právní účinky správního rozhodnutí již projevily, vytvoří usnesení o přiznání odkladného účinku fikci, jako by právní účinky ještě nenastaly. Tato fikce nicméně směřuje z hlediska časového do budoucna, nepůsobí zpětně (tj. neovlivňuje, co již podle vykonatelného správního rozhodnutí v mezidobí nastalo, nijak tento stav ve vztahu k uplynulému období zpětně nemění). V případě neodlišení problematiky časového působení přiznaného odkladného účinku od jeho právních následků (dopadů) se lze v judikatuře setkat s nesprávným (ostatně i právně nepodloženým) závěrem, že usnesení o přiznání odkladného účinku působí *ex tunc* (...)“ (§ 73 In Kühn, Z., Kocourek, T. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, zvýraznění provedeno soudem). Odkladným účinkem žaloby „má být docíleno toho, aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) správní rozhodnutí, bylo možno výjimečně docílit toho, aby po dobu přezkumu napadené správní rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky“ (usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005-96, č. 786/2006 Sb. NSS). Krajský soud se s těmito právními závěry ztotožňuje.

12. Podle rozsudků NSS ze dne 18. 5. 2015, č. j. 5 Afs 29/2015-68 a ze dne 8. 6. 2015, č. j. 4 Afs 36/2015-70) rovněž platí, že „přiznání odkladného účinku je tedy procesní institut, který pouze dočasně odkládá (a chrání před) účinky napadeného správního rozhodnutí a způsobuje, že po dobu přiznání odkladného účinku nedochází ke změně právních poměrů účastníků řízení. Přiznání odkladného účinku pozastavuje ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.). To však nic nemění na tom, že takovéto správní rozhodnutí stále existuje, je účinné a v souladu s principem presumpce správnosti správních aktů (podle kterého se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej), je tudíž možno a nutno přihlížet k jeho obsahu a vycházet ze skutečností v něm uvedených“. Rovněž s těmito závěry se krajský soud plně ztotožňuje.
13. Z citovaných závěrů lze dovodit, že účinky napadeného rozhodnutí (a předcházejícího prvostupňového rozhodnutí) se přiznáním odkladného účinku (tj. okamžikem právní moci usnesení o přiznání odkladného účinku) pozastavují v tom smyslu, že se odkládají až do doby právní moci rozsudku ve věci samé. Smyslem odkladného účinku je tedy „zmrazení stavu“ po dobu řízení o žalobě (shodně rovněž usnesení NSS ze dne 26.8.2015, č.j. 2 Afs 193/2015-62), hrozila-li by žalobci v důsledku splnění uložené povinnosti újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z vymezeného smyslu tohoto institutu pak zároveň platí, že došlo-li již k výkonu napadeného rozhodnutí, není již „co odkládat“, pročež přiznání odkladného účinku ztrácí opodstatnění.
14. Přiznání odkladného účinku přitom nemůže zpětně ovlivnit, co nastalo ještě před vydáním usnesení, kterým je žalobě odkladný účinek přiznán. Krajský soud k tomuto závěru dospěl mj. i na základě obecné právní teorie, dle které splněním dluhu závazek zaniká. Žalobkyně nyní projednávanou částku uhradila v souladu se stanoveným splátkovým kalendářem,

jednotlivé splátky hradila v souladu s datem splatnosti té které jednotlivé splátky, tedy v okamžiku, kdy dle pravomocných a vykonatelných dodatečných platebních výměrů, dosud nedotčených přiznaným odkladným účinkem, k plnění byla povinna. Okamžikem úhrady každé jednotlivé splátky pak dluh žalobkyně v příslušné části zanikl. Dle krajského soudu následně přiznaný odkladný účinek tedy sice byl teoreticky způsobilý žalobkyni po dobu soudního řízení „uchránit“ od povinnosti hradit vyměřené antidumpingové clo, avšak z povahy věci nemohl zpětně anulovat právní následky, k nimž již v mezidobí došlo. Nemohl jakkoliv ovlivnit dluh, který již splněním zanikl. Usnesení o přiznání odkladného účinku tak není s to změnit to, co v mezidobí již nastalo (ke shodnému závěru dospěl i Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 31. 10. 2023, č. j. 62 Af 40/2021-47). Jedná se o výše zdůrazněnou nutnost odlišit problematiku časového působení přiznaného odkladného účinku od jeho právních následků (dopadů), což žalobkyně neučinila. Zpětně ovlivnit dotčený dluh by mohlo jedině případné zrušující rozhodnutí krajského soudu, kterým by byly dodatečné platební výměry zrušeny. Na to by pak žalovaný musel adekvátním způsobem reagovat.

15. Podle § 154 odst. 1 daňového řádu je přeplatek *částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu.*
16. Podle § 154 odst. 2 daňového řádu *správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle odstavce 4. Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přeplatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije; to neplatí, pokud daňový subjekt o takové použití přeplatku požádá.*
17. Podle výše citované úpravy představuje přeplatek částku, která v určitém okamžiku převyšuje všechny splatné platební povinnosti evidované v rámci celého osobního daňového účtu. Pojem vratitelný přeplatek pak vyjadřuje nárok daňového subjektu na vyplacení takovéto částky, přičemž ke vzniku přeplatku dochází až v okamžiku změny daňové povinnosti, tj. právní mocí rozhodnutí, kterým je daň změněna či zrušena (srov. § 154 In Baxa, J., Dráb, O., Kaniová, L., Lavický, P., Schillerová, A, Šimek, K., Žišková, M. Daňový řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2011. 1880 s.).
18. Skutečnost, že žalobkyně byla v souladu se splátkovým kalendářem povinna zaplatit určitou část antidumpingového cla, tuto zaplatila a následně byl přiznan odkladný účinek, tak s ohledem na již uvedené neznamená, že žalobkyně zaplatila žalovanému peněžité prostředky, ke kterým neexistovala povinnost je zaplatit. Naopak, žalobkyně platila splatné dlužné částky. Na dodatečné platební výměry žalovaného, potažmo rozhodnutí GŘC, je nutno hledět jako na stále existující a účinné rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku nedošlo ani k jedné z předestřených variant, tj. antidumpingové clo nebylo ani změněno, ani zrušeno, v důsledku čehož nelze dovodit, že by žalobkyni vznikl nárok na vratitelný přeplatek. Krajský soud může toliko zopakovat, že cílem odkladného účinku není negování již uložené platební povinnosti, nýbrž dočasně pozastavit (sistovat, zmrazit) veškeré možné právní účinky, které by mohly být v době konání soudního řízení vykonatelné. Přiznání odkladného účinku v nyní projednávané věci tudíž znamená, že žalobkyně po dobu přiznání odkladného účinku nemusí ničeho dalšího žalovanému na antidumpingovém clu zaplatit.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Ve vztahu k dosud nezaplacené částce na antidumpingovém clu se po dobu přiznání odkladného účinku jedná o nevymahatelný nedoplatek, jelikož lhůta pro plnění platební povinnosti se odložila. Platební povinnost samotná však zrušena či změněna nebyla.

19. Žalobkyně svoji argumentaci opřela o dva rozsudky NSS. V prvním z nich (rozsudek ze dne 25. 3. 2021, č. j. 7 Afs 354/2019-25) NSS posuzoval dopady přiznání odkladného účinku na povinnost žalobce po dobu soudního řízení pravomocně stanovenou (doměřenou) daň hradit, bylo-li rozhodnuto o odkladném účinku směřující proti stanovení daně. NSS dovodil, že daňovému subjektu (žalobci) nenáleží úrok z neoprávněného jednání správce daně z částek, které uhradil na osobní daňový účet po dobu trvání odkladného účinku žaloby proti pravomocnému rozhodnutí ve věci doměření daně, na jejíž úhradu byly tyto částky určeny. Závěry NSS se vztahovaly k „dobrovolnému“ hrazení vyměřené daně poté, co byl přiznán žalobě odkladný účinek. Konkrétně bylo dovozeno, že „v důsledku přiznání odkladného účinku tak nebyla pouze odložena vykonatelnost těchto rozhodnutí (tj. správce daně nebyl oprávněn jakkoliv vymáhat uvedený daňový nedoplatek), ale byly odloženy i ostatní jeho účinky, tj. i ten, že žalobce nebyl povinen po dobu soudního řízení pravomocně stanovenou (doměřenou) daň hradit. (...) Lze proto přisvědčit stěžovateli, že žalobce neměl po dobu trvání odkladného účinku povinnost provádět úhrady na daňový nedoplatek, který byl předmětem řízení o žalobě před krajským soudem. Platby provedené na tento daňový nedoplatek tedy učinil nad rámec svých tehdejších zákonných povinností. (...) Jakkoliv však žalobce mohl subjektivně počítovat nutnost úhrady doměřené daně (minimálně s ohledem na možné budoucí ekonomické následky prodloužení s její úhradou v případě neúspěchu žaloby), z hlediska objektivního práva žádné povinnosti uhradit daňový nedoplatek po dobu trvání odkladného účinku žalobě bezprostředně nečelil, byť na formální právní moci dodatečných platebních výměrů se nic nezměnilo. Jím uhrazené částky tak představují přeplatek, s nímž bylo možno nakládat způsoby upravenými v §§ 154 a 155 daňového řádu. Uvedené závěry však krajský soud v nyní posuzované věci nerozporuje a je s nimi naopak ve shodě. Jak již bylo uvedeno v úvodu právního posouzení tohoto rozsudku, žalobkyně chybně opomíjí časovou souvislost úhrady nyní projednávané částky ještě před vydáním usnesení o odkladném účinku. Jak vyplývá z nyní citovaného rozsudku NSS, o přeplatek by se v souzené věci mohlo jednat jedině za situace, kdyby žalobkyně zaplatila antidumpingové clo, resp. jakoukoliv jeho část, až poté, co byl odkladný účinek přiznán. To se však v nyní projednávané věci nestalo.
20. Zcela obdobně pak závěry krajského soudu nejsou v rozporu ani s druhým žalobkyní odkazovaným rozsudkem NSS ze dne 16. 8. 2022, č. j. 10 Afs 419/2020-50, který se týkal upuštění od předepsání úroků z posečkání úhrady cla z dovozu, přičemž odkladný účinek byl přiznán ve věci rozhodnutí odvolacího orgánu týkajícího se cla z dovozu. NSS nejprve s odkazem na svůj předchozí rozsudek (ze dne 23. 1. 2020, č. j. 10 Afs 290/2017-67) uvedl, že „pokud správní orgán uložil povinnost k plnění, typicky se bude jednat o zaplacení doměřené daně/clo jako v nyní projednávané věci, a žalobě proti tomuto správnímu rozhodnutí byl přiznán odkladný účinek, pozastavují se účinky správního rozhodnutí zpětně ke dni právní moci rozhodnutí správního orgánu. Tzn., že lhůta k plnění začne znovu od počátku běžet od právní moci meritorního rozhodnutí v řízení o žalobě. Jiný výklad [např. že odkladný účinek působí až od právní moci (resp. vykonatelnosti) rozhodnutí o přiznání odkladného účinku] by byl s ohledem na povahu věci a účinky žalobou napadených správních rozhodnutí (rozhodnutí o odvolání proti dodatečným platebním výměrům) zjevně absurdní a byl by popřen samotný smysl přiznání odkladného účinku žalobě. S ohledem na povahu nyní projednávané věci a dotčenou právní úpravu by totiž přiznání odkladného účinku žalobě zcela postrádalo smysl, neboť stěžovatel by byl nucen celní dluh přes přiznání odkladného účinku žalobě ve stanovené době uhradit, aby případně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

mohl splnit podmínky pro upuštění úroků z posečkání“. Dále k tomu zdůraznil, „že rozhodujícím důvodem pro tento výklad tedy byla skutečnost, že přes přiznání odkladného účinku žalobě by žalobkyni hrozilo, že by byla „nucena“ celní dluh v původně stanovené době (tedy případně i před uplynutím poloviny doby povoleného posečkání) uhradit, aby vůbec případně mohla splnit podmínky pro možné upuštění od předepsání úroku z posečkání. To je však v rozporu s institutem přiznání odkladného účinku, neboť jeho přiznání by pro žalobkyni v takovém případě nemělo žádný efekt“. Krajský soud s uvedeným závěrem, že lhůta k plnění v případě přiznaného OÚŽ začíná znovu běžet od právní moci meritorního rozhodnutí v řízení o žalobě, souhlasí. Závěr, že však přiznaný odkladný účinek nemůže zpětně obživnout dluh, který již provedenou úhradou zanikl, není citovanými závěry dotčen. Lhůta k plnění tak případně právní mocí meritorního rozhodnutí soudu započne žalobkyni znovu běžet co do dosud neuhrazené částky antidumpingového cla.

21. Žalobkyně dále namítala, že se žalovaný nezabýval škodou, která žalobkyni hrozí, jelikož společnost S. po ní požaduje zaplatit dlužnou částku. Žalovaný však nebyl povinen se touto skutečností zabývat, jelikož ekonomická situace není zákonem předvídaným kritériem pro posouzení toho, zda se jedná o přeplatek či nikoliv. Úkolem žalovaného bylo pouze posoudit, zda žalobkyně na své daňové povinnosti zaplatila více, než byla povinna, což splnil. V jeho postupu tedy krajský soud žádné pochybení neshledal.

IV. Závěr a náklady řízení

22. Jelikož krajský soud neshledal žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť plně procesně úspěšnému žalovanému v soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. května 2024

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu